

QUÈ CAL SABER?

D'HOMOGRAFIES I HOMOFONIES

Om[o]- és la forma prefixada del mot grec ômos, 'espatlla'. És l'arrel de diverses paraules relacionades amb aquella regió del cos, com ara **omòplat** (fixeu-vos en l'accent, que és obert i recau en la segona síl·laba), **omohioide** (no *omo-hioidal*, com es pot trobar en algun diccionari anterior a la publicació del diccionari normatiu*) i **omodínia**.

Omofàgia no és el costum de nodrir-se d'aquella part del cos, com hom podria pensar. Aquest mot, i el seu adjectiu **omòfag -a** són cultismes, és a dir, formes que el català ja consolidat ha manllevat directament del grec. Fan referència a l'habitud de menjar carn crua i a la persona que en té el costum, respectivament, i deriven dels mots grecs *omós*, 'cru', i *phageîn*, 'menjar'.

Homo- (o **hom-**) és una forma prefixada del mot grec homós, 'el mateix'. En el vocabulari científic, trobem moltes paraules que contenen aquesta arrel. Recordem-ne algunes: **homòleg -a**, **homocisteïna**, **homoclamidi -ídia**, **homopolímer**, **homòpter**, **homozigosi**, **homografia**, **homofonia**, etc.

Tot i tenint en compte que homo és el mot llatí que designa la nostra espècie (homo deriva de humus, 'sòl, terra'), la forma prefixada de què deriven les paraules que hi fan referència és **hom[in]-**. Recordem alguns d'aquests mots: **hominoide**, **homínids**, etc.

* INSTITUT D'ESTUDIS CATALANS. *Diccionari de la llengua catalana*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana: Edicions 62: Publicacions de l'Abadia de Montserrat; València: Edicions 3 i 4; Palma: Moll.

Comissió de Lexicografia de la Societat Catalana de Biologia

Amb la col·laboració del TERMCAT